

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja dr. sc. T. D., Z., protiv tuženih: 1) Ministarstva gospodarstva poduzetništva i obrta, Z., 2) Centra za restrukturiranje i prodaju, Z. i 3) Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 5. rujna 2019.

r i j e š i o j e

Odbacuje se tužba izjavljena protiv Ministarstva gospodarstva poduzetništva i obrta, U. g. V. 78, Z. i Centra za restrukturiranje i prodaju, U. I. L. 6, Z.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev i potvrđuje rješenje Povjerenika za informiranje, KLASA: UP/II-008-07/19-01/386, URBROJ: 401-01/05-19-1 od 8. srpnja 2019.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika odbijena je tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja Ministarstva gospodarstva poduzetništva i obrta kojim je odbačen tužiteljev zahtjev za pristup informacijama kojim su zatraženi ugovori o zamjeni dionica zaključenim između privatnih investicijskih fondova i Hrvatskog fonda za privatizaciju u kuponskoj privatizaciji.

Tužitelj u tužbi tvrdi da su tuženikovo rješenje i rješenje Ministarstva gospodarstva poduzetništva i obrta neutemeljena jer dotične tvrdnje izričito demantira Centar za restrukturiranje i prodaju. Tvrdi da je ponašanje tuženih izravna ugroza po državnu sigurnost

Republike Hrvatske što predstavlja čin veleizdaje koji će on u tom smislu interpretirati kroz primjenu Kaznenog zakona Republike Hrvatske. Predlaže da ovaj sud naloži Ministarstvu gospodarstva poduzetništva i obrta i Centru za restrukturiranje i prodaju pravo na pristup traženim informacijama.

Povjerenik za informiranje u odgovoru na tužbu tvrdi da navod iz tužbe nisu osnovani te ostaje kod razloga osporavanog rješenja. Tvrdi da je Ministarstvo već u obrazloženju svog rješenja jasno obrazložilo zašto ne posjeduje zatražene ugovore te je dokazalo da nije pravni slijednik Hrvatskog fonda za privatizaciju. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Ministarstvo gospodarstva poduzetništva i obrta u odgovoru na tužbu tvrdi da je Hrvatski fond za privatizaciju prestao s radom 31. ožujka 2011. te da je njegove poslove, imovinu, prava, obveze, uredsku i drugu opremu i arhiv na temelju Zakona o upravljanju državnom imovinom preuzela Agencija za upravljanje državnom imovinom. Navodi da je Centru za restrukturiranje i prodaju uputilo tužiteljev zahtjev te je obaviješten da navedeni centar ne posjeduje traženu informaciju, da je tijelo državne uprave nadležno za poslove kuponske privatizacije bilo Ministarstvo privatizacije čije poslove je preuzelo Ministarstvo gospodarstva. Nadalje navodi da je tužitelj 1. travnja 2019. ponovo podnio isti zahtjev povodom kojeg zahtjeva je izvršen uvid u dokumentaciju Ministarstva te je utvrđeno da se zatražena dokumentacija ne nalazi u posjedu Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, niti se ikad nalazila. Tvrdi da nije pravni slijednik Hrvatskog fonda za privatizaciju čije ugovore tužitelj traži te da ne posjeduje traženu informaciju i ne zna gdje se ista nalazi te da je, stoga, tužiteljev zahtjev odbačen. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U prvom redu valja navesti da u upravnom u sporu nije dopušteno podnijeti tužbu ako protiv odluke nije iskorišten redoviti pravni lijek te da tuženik u upravnom sporu može biti javnopravno tijelo koje je donijelo pojedinačnu odluku. S obzirom na navedeno, na temelju odredbe članka 30. Zakona o upravnim u sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS) tužba je protiv Ministarstva gospodarstva poduzetništva i obrta i protiv Centra za restrukturiranje i prodaju u predmetnom slučaju odbačena jer je nedopuštena. Stoga je odlučeno kao u rješenju.

U odnosu na Povjerenika za informiranje, tužbeni zahtjev je neosnovan.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj 6. ožujka 2019. Ministarstvu gospodarstva poduzetništva i obrta podnio zahtjev za pravo na pristup informacijama o ugovorima o zamjeni dionica zaključenim između privatnih investicijskih fondova i Hrvatskog fonda za privatizaciju u kuponskoj privatizaciji. Prvostupanjskim rješenjem tužiteljev zahtjev je odbačen na temelju odredbe članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15., dalje u tekstu: ZPPI).

Protiv navedene odluke tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženik osporavanim rješenjem odbio kao neosnovanu.

Po ocjeni ovog suda, pravilno je tuženik odbio tužiteljevu žalbu izjavljenu protiv prvostupanjskog rješenja u kojem je prvostupanjsko tijelo dalo razloge za donošenje svoje odluke, što je tuženik pravilno potvrdio uz razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan u cijelosti.

Naime u upravnom postupku je utvrđeno da prvostupanjsko tijelo ne posjeduje traženu informaciju te da nema saznanja gdje se informacija nalazi, stoga je pravilno primijenjena odredbe članka 23. stavka 4. ZPPI-a.

S obzirom na navedeno, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev je odbijen i odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 5. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.